

ad id text. in l. si cum dorem s. eo autem tempore, & Car. in rep. c. Imperialem, fol. 30. colum. 2. l. i. c. N. vers. quoad tertium, de prohibita feudi alie, per Federicum: & sic predictum Consilium Neapolitanum protulit decretum, quod quaedam illustri Principissa condemnata, ad praestandum consensum cuidam subfeudationi factae a v. lallo suo juxta pacti conventionem, infra tres menses praestet assensum predictum, haberetur pro praestito, rejecta compulsione posita a jure, captis scilicet pignorbibus, & venditis, juxta text. in l. 2. s. ex hoc rescripto, ff. de ventre inspiciendo, l. si quis a liberis, s. si vel parens, ff. de liberis agnosc. ubi per Cordub. ibi in princ. dicitur, hanc executionis formam perverusitam esse, & sic altera electa fuit per Consilium ut propria.

94 Et pro hujus doctrinae comprobatione adduco text. in c. contingit, de dolo & contum. ubi habetur, quod si actor do'o, vel potentia adversarii non potest a iudice mitti in veram, & actuale possessionem rei post annum; habeatur pro vero possessore, efficiturque verus possessor ministerio juris, quem text. singul. & meliorem de jure dicit Ant. Go. in l. 4. s. Tauri sub n. 111. vers. 3. pro ista parte, & ab eo citati, expendo etiam text. in l. quamvis, ff. de bonis autho. jud. poss. juncto s. superior, ubi habetur, quod si propter aliquod impedimentum, quis non possit mitti per iudicem in possessionem actualiter habeatur pro possessore dispositione, & ministerio illius legis, quam dicunt notabilem, unicam, & singularem citati ab Ant. Gom. ibi vers. quinto pro ista parte.

95 Cujus etiam farinae est, quod si quis fuerit condemnatus ad tradendum instrumentum alicujus debiti, puta, alicui tanquam ab ejus obligatione liberato, si non reperitur instrumentum, cogitur condemnatus ei facere aliud instrumentum liberationis, Angel. Aretin. in conf. 136. in themate a n. 13. qui n. 17. vers. secundo. quando dicit, quod condemnatus in eo, quod de jure est impossibile, sed honestum, compellitur de facto eo modo, quo potest, quem referens in utroque casu sequitur Card. Tusc. pract. concl. tom. 7. l. i. c. 1. n. 128. n. 128.

96 qui quidem ibi n. 125. dicit, quod licet sententia sit stricti juris, tamen sententia condemnans Titium ad conservandum indemnem Gaium ab obligatione facta per ipsum Gaium, si hujusmodi Gaii obligatio est jam extincta, quia fuit compulsus solvere, debet cenervari, & relaxari indemnem, eo modo quo potest, ut scilicet solum eidem restituatur, licet sententia dicat relevari ab obligatione, comprehendit etiam relevari a solutione; facta vigore obligationis, allegat ad hoc Angel. Aret. hoc plene tractantem in d. conf. 136. n. 4. cum sequi contrariis satisfacit.

100 Et denique pro intelligentia eorum quae dicta sunt haecenus, advertit; quod illi quatuor procedendi diversi modi, praemissi pro executione executorialium pariter sint eligendi, & eodem modo repetendi in exequenti instrumentum guarentigiatum, seu in forma Camerae Apostolicae; ut etiam notant praecitati DD. & clare deprehenditur ita ut & executione instrumenti continentis quantitatem pecuniae, servetur forma posita pro executione executorialium super quantitate pecuniaria. Instrumento vero continente speciem certam, puta domum, &c. servetur ordo traditus in executione executorialium, quibus certa res, & species continetur, & de singulis nempe, quando instrumentum continet promissionem facti, aut juris incorporalis ut pariter idem modus repetatur, quoniam instrumentum Camerale habet vim sententiae transactae in rem jud. & obligatus ex eo habetur pro condemnato jam, & sic quoad executionis procedendum modum aequiparantur executoriales, & instrumenta guarentigiatia, Benedict. de Bar. in tract. de guar. p. 2. q. 13. fol. 546. Ant. de Canar. in tract. de execut. instructus q. 4. l. sub n. 79. fol. 44. Scac. de appell. q. 19. lim. 10. n. 8. ad si. Joan. Garcia de nobilit. gl. 6. s. 2. n. 25. & ideo de executione sententiae ad execu-

tionem instrumenti guaren. licitum est arguere secundum Bart. in l. cum unus in fi. ff. de bonis autho. jud. possid. Bald. l. si in col. 2. ff. eodem. tit. Rom. conf. 76. n. 4. Angel. in l. 1. c. quando provo. non est necesse. Quinti. Man. in tract. inhibiti. q. 49. n. 2. Paz. in pract. 4. tom. 1. c. 1. n. 3. & ita pariter variantur exequenti modi uniuscujusque instrumenti qualitas exposcat; vide quae nos inferius cap. 8. num. 365.

CAPUT IV.

Ab executore, sive suae personae, aut commissionis, sive superioris mandantis defectu, jurisdictione, & potestate carente, & ad ulteriora procedente, appellationi non deferente: an & quando vis fiat, & an is hujusmodi incompetentia cognoscere queat.

SUMMARIUM.

- 1 Excessus ex defectu potestatis a caeteris excessibus substantiam rapit, & de omnibus componitur.
- 2 Cum defectu potestatis executoris quarimus, necessario inferimus ad excessum.
- 3 Executor aliquam partem potestatis usurpans excedit multo fortius qui totam arripit. Nullitas nulla major, quam quod sit extra potestatem, ibidem.
- 4 De executoris potestate quando disputatur, locum habet appellatio suspensiva.
- 5 Excedere dicitur executor eo ipso quod a suo jurisdictione procedit.
- 6 Exceptiones incompetentia sui aut mandantis si subexecutor rejiciens procedat executione, excedit, & datur appellatio suspensiva.
- 7 Executor beneficiarius etiam si assumat viam meriti non admittit exceptionem surreptionis aut nullitatis suae potestatis, potest appellari.
- 8 Exceptio relevans & legitima dicitur quae provenit a causali, quae justam causam praestat appellandi.
- 9 Exceptio si non potest executioni opponi, non potest appellari ob rejectionem.
- 10 Ab executore vigore brevis Camerae habentis executionem paratam potest appellari, quando verificatur surreptio commissionis.
- 11 Plus insinit causa in re ipsa, quam in causato.
- 12 Omne jus potentius operatur in causa quam in causato.
- 13 Excessus nullus alius major quam defectus potestatis. mandata, quia immediata & naturaliter est excessus.
- 14 & 15 Executor merus saltem de exceptione infringente suam potestatem, cognoscit ad effectum remittendi tantum.
- 16 Executor mixtus potest cognoscere de potestate sua an rescriptum sit falsum vel surreptitium, & se pronuntiare iudicem vel non.
- 17 Executor merus potest de exceptione defectus suae potestatis cognoscere extrajudicialiter ad effectum supersedendi in executione.
- 18 Executoris meri potestas ob falsitatem commissionis nulla redditur.
- 19 Executor merus licet non admittat exceptiones contra sententiam, tamen defectus potestatis suae admittit.
- 20 Executor merus quantumvis praecisam habeat facultatem, potest cognoscere de falsitate narratorum ad effectum supersedendi.
- 21 Executor merus tenetur admittere exceptionem noviter ortam, quam si sciret mandans in executore supersederet.

Exceptio

- 22 Exceptio falsa & surreptitia commissionis oritur post sententiam, & est incognita superiori.
- 23 Executor merus de exceptione relevante, puta surreptionis coram eo opposita cognoscit, ut remittat & supersedat si verum inveniat.
- 24 Executor merus admittens exceptionem ad rescribendum & supersedendum, remanet nihilominus merus.
- 25 Exceptione impugnanate potestatem delegatis potest delegatus cognoscere.
- 26 Exceptiones infringentes jurisdictionem delegantis, admittit, & cognoscit delegatus.
- 27 Judex quilibet sive ordinarius, sive delegatus, cognoscit an sua sit jurisdiclio.
- 28 Executor admittit exceptiones concludentes defectum tam suae quam mandantis potestatem.
- 29 Declarat.
- 30 Executoris potestas pendet a potestate mandantis.
- 31 Excessus executoris ut delegatur, inquirimus potestatem mandantis.
- 32 Delegata causa que ad jurisdictionem mandantis non spectat, omnia sunt irrita & appellatione non egent.
- 33 Executoris potestas debet a potestate mandantis regulari.
- 34 Infecta primitiva, infecta censentur derivativa.
- 35 Arboris rami majores vires non habent quam a radice susceperint.
- 36 Radice infecta rami exsiccantur, & palmites insciantur.
- 37 Radice infecta & extincta rami pullulare non possunt.
- 38 Nemo plus juris in alium transfert, quam ipsi competit.
- 39 Avocata jurisdictione a delegante intelligitur sublata ab ejus delegato compulsore in partibus.
- 40 Appellationi ab executore mixto aut mero rejiciente legitimam exceptionem defectus suae potestatis aut mandantis, non deferente, vim geri declaravit Senatus.
- 41 Suprema tribunalia hac utuntur praxi, sive in causis ecclesiasticis per viam violentiae, sive in profanis excedentibus.
- 42 Executor ante commissionis executorialium presentationem & intimationem sibi factam, caret potestate & jurisdictione, nec tanti potest.
- 43 Jurisdictionem ac potestatem nullus delegatus recipit ante literarum presentationem & intimationem.
- 44 Commissio esse presentatam non sufficit, sed requiritur ut sequatur appellatio.
- 45 Executor etiam si sciat facultatem sibi competere, tamen ante presentationem non recipit potestatem.
- 46 Per executorem gesta post terminum limitatum in communi, sunt nulla ipso jure, atque vim facit procedens.
- 47 Executor ad executionem post terminum exigens, vinculis ligatus ad superiorem remittitur.
- 48 Executor ignorans prorogationem de tempore ad tempus, si procedat post terminum, irrita & nulliter facit.
- 49 Commissio collata in tempus quo committens cariturus est jurisdictione, est nulla, remissiva.
- 50 Judex sicut appellatione pendente & ejus termino non potest exequi, ita nec executionem committere, cujus defectus est particeps executor.
- 51 Non potest quis per alium facere, quod non potest facere per se ipsum.
- 52 Executor non dicitur executionem facere, sed mandans.
- 53 Executor est velut causa instrumentalis qua nihil diffinit.
- 54 Actus non attribuitur exequenti, sed mandanti.
- 55 Judex vim facit non deferens appellatione a commissione executionis sententia suspensa per legitimam appellationem.
- 56 Executor procedens ad executionem sententiae suspensae Salgado de protect. Reg.

- per appellationem, potest de facto impediri & ressi.
- 57 Et ab ejus processu appellationi nisi deferat, vim fieri declarabitur.
 - 58 Mandatum Papa injussum potest executor non exequi, sed rescribere; secundam jussionem expectare. Etiam si mandatum contineat excommunicationem, ibi.
 - 59 Condemnatus curet appellare coram executore a sententia quam exequi vult intra terminum ad appellandum, cum antea sibi non fuerit intimata, & cum protestatione adevendi superiorem qui eam tulit.
 - 60 Executor gratia licet acquirat jurisdictionem a tempore data, eam tamen non exercet ante presentationem literarum.
 - 61 Presentatio literarum originalium an sit necessaria, vel an transumptum sufficiat, remissive.
 - 62 Executor gratia etiam si sciat sibi facultatem competere non potest procedere ante literarum presentationem.
 - 63 Sententia executio faciendae est ab eo iudice sub cuius districto res sita est, ad requisitionem tamen iudicis reverentis sententiam.
 - 64 Et idem in contractu paratam executionem habente.
 - 65 Judex requisitus an excedat non exequendo juxta statutum iudicis requirentis, remissive.
 - 66 Judex requisitus re integra mortuo vel aliter finito officio requirentis, an possit nihilominus executionem facere.
 - 67 Nuntius ut mittat aliquem in possessionem, iudice mandante mortuo potest mandatum exequi.
 - 68 Executio mandata etiam morte mandantis re integra non expirat mandatum.
 - 69 Judex successor tenetur adimplere & exequi mandatum directum suo praedecessori.
 - 70 Mandatum ex causa necessaria prout est executio commissi non expirat morte mandantis.
 - 71 Mandatum quibus casibus non expiret morte mandantis re integra, remissive.
 - 72 Exequutor ad exequendum morte mandantis procedens non excedit.
 - 73 Judex requisitus an possit cognoscere de dominio aut possessione rei super qua exceptio est faciendae.
 - 74 Judex requisitus ad exequendum dicitur nudus & merus exequutor.
 - 75 Exceptionem dominii aut possessionis potest tertius oppositor proponere coram iudice requisito executionis sententia, qua ut plurimum longe distat superior.
 - 76 Opinio Ceval. reprobatur, putantis omnes meros exequutores posse admittere exceptionem super dominio aut possessione rei, super qua sit executio.

ISTHAE praesens excessus species, a caeteris omnibus excessus speciebus virtutem, & substantiam rapit, siquidem cum de omnibus participet nec non a cunctis aliis sola componatur ista, verum etenim verum est, ut cum de executoris potestate, ac jurisdictione dubitari contingit, necessario de excessu dubitatio inferatur; eo namque ipso quod executor sine jurisdictione, & potestate procedit, dicitur excedere, & ex ipsa transgressione potestatis mandata, eodemque momento oriri, atque excessum simul generari, constat; quoniam executor in eo quod excedit, definit esse executor, & iudex incipit jurisdictione, & potestate carere, ac efficitur privata persona, ordinariae potestati subiecta, ut satis abunde diximus & comprobavimus supra hoc lib. 4. c. 3. per totum, & c. 4. post princ. usque ad finem, qua omnes ibi adductas consideraciones hic applica non repetam. Apparet etiam ex ipsa excessus descriptio ne, quam apposui ibi in d. c. 3. n. 36. & 37. ut novum si quoddam gravamen extra limites potestatis mandatae per executorem illatum, & si arripiens partem jurisdictionis & potestatis excedit, juxta l. q. i. n. q. & l. contra nostr.

